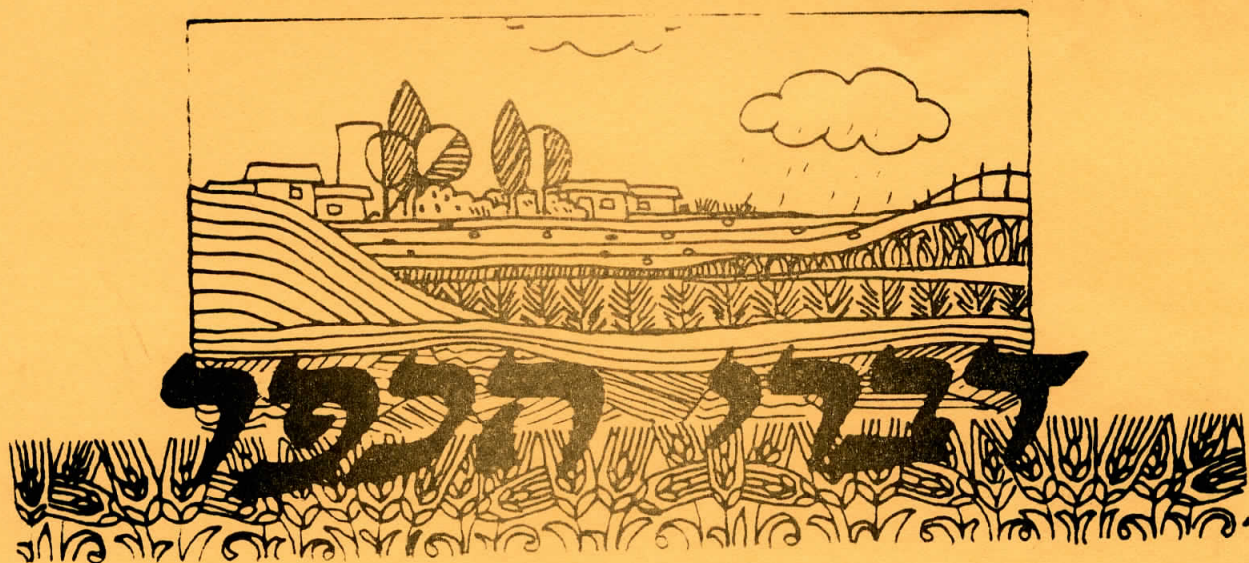

היושבת בגנים, חברים מקשיבים לקולך, השמיצו.
 ברח יודי, ודמה-לך לעיני או לעקר האזלים, על הרי בשמים.

מה - נשמע?

- ** פסח -** עברנו את הסדר; תמיד מדהים לראות את כל המשפחות נאספות, חג הפסח הוא תמיד סיבה טובה לביקורים והמשק התמלא בבני-משק שהגיעו מכל קצוות הארץ והעולם:
- ** דני ואורה לבית נמלי** מסתובבים בינינו, גם יעלי ואלכס וינקלר פה, ומספרים שליאור שוורצמן היה, גם דני חייט וגדעון לוי אצלנו. שלכולם יהיה חופש נעים.
- ** אז נחזור לפסח.** ביום שבת נאספנו בפארק להבאת העומר, הילדים אפו בעצמם, בתבון דמוי פעם, מצות. ועוד השבוע מלא בפעילויות לחג-הפסח ואת הפירוט והחוויית משבוע זה אני משאירה ל"מה-נשמע" של השבוע הבא.
- ** כמה מחברינו נסעו לביקורי משפחות בחו"ל:**
 = פלוא, ג'נין ורביב מרקוסון נסעו לחודשיים לדרום-אפריקה.
 = הלן ומיכה נסעו לאנגליה לחודש.
 = ג'סון יצא לשנת חופש, רג'י, הילדים והסבתא יצטרפו בקרוב.
 = רבקה נסעה לשבועיים (יחד עם סלע) לאנגליה.
 לכולם נאחל בילוי נעים ושובו הביתה רגועים ומתגעגעים.
- ** "רותי תותי" נתנה (לא מזמן) הופעה ברעננה.** היא הוזמנה להופיע ביום הולדת של ילד וכנראה ש"רותי תותי" יהיה להיט בקיץ.
- ** ובטח ראיתם את אלינוע בר-דוד שמסתובבת עם חבורה כחולה ומכוערת בעין.** שאלתי את דובי אם הם רבו, אבל מסתבר שאלי פשוט ניקתה את הארון לפסח וקצה דלת הארון פשוט נכנס לה לקצה העין.
 טוב, אז הכל בסדר, רק לאט לאט בלהט הנקיונות.
- ** קורין שפרונג חוזרת הביתה יחד עם אופיר.** נאחל לאופיר קליטה נעימה ובטח נראה אותן בקרוב במדרכות המשק.
- ** ילדי פעוטון יסמין ובית-התינוקות החליפו בבתים ועכשיו בית יסמין הפך לבית-התינוקות, ובית-התינוקות הפך לפעוטון נרקיס.**
- ** אילת סינה החלה לעבוד בבית-התינוקות יחד עם ליבה ופרנקי, בגלל ריבוי התינוקות השנה.** הצוות הרגיל צריך תיגבור ואילת נכנסה לעזור.
- ** והמלונן שלנו מלא כל החג.**

אז לכל האורחים, הנופשים, הבנים, החברים

וכל היתר חג-שמח ושבוע-טוב.

ר ק פ ת.

י מ ל ה ו ל ד ת

7/4 דניאלה טלברג

כרמל מילר

8/4 חגי ריפקינד

דנד יתודה

9/4 שמעון שיינגזיכט

10/4 רנת גקסון

רנתם פוקס

אתי ויטהם

מר ישראל וייס

מ ז ל - ט ו ב

כרמי וג'ני

מתחתנים

ב- 12/4, בניו זילנד.

הרב הנחת

לשריטה וג'ו

ולכל המשפחה.

מהספריה

מביעים תודה לגב' רזניק (אמה של
רותי עמית) עבור הספרים אשר
מארה"ב לספריה, ועבור אלה אשר
עם בואה לקבוץ.

בְּרֵפֶת הַמִּזְבִּיחַ בַּלַּיִל - הַסֶּדֶר

ושוב נחת עלינו האביב.

ישנו משהו מאוד אופטימי באביב, שבוחת עליך כך בלי להתחשב, כאשר למרות כל החשבונות המצטברים עוד הכל פורח מסביב. ובכל זאת עדיין אנחנו מעדיפים נחיתה של אביב על נחיתה של סקאד. וכך, למרות כל הקיצוצים מלמעלה ומלמטה, מגיע לו האביב עם התורמוסים הפורחים בסגול עז, והמרבד הצבעוני שנפתח אליך, כשאתה בוסע באחת המכוניות ששרדו לנו לראש פינה, או כשאתה יוצא בטרקטור לשדה. וזה באמת משהו שלא עשיתי כבר הרבה זמן. ומלבד זאת, יש לנו כאן עניין גם עם החרות.

כי פסח, מלבד היותו חג-האביב, הוא גם חג-החרות. ולמרות שגם העניין הזה עדיין מוטל בספק, מתחיל ללבלב לו איזה מין אביב עמים כזה מסביב. ונכון שישנן לנו הרבה חרדות בנוגע לכך, אבל לפחות נכון לעכשיו, הביא האביב הזה לפתיחת השערים, והכלואים והמעונים מגיעים אלינו באלפים, ומסובים כאן איתנו לשולחן החג. וגם בעניין הזה בוסך בנו האביב הרבה אופטימיות לקראת הבאות, למרות כל התחזיות הקודרות. כי היום, אם לומר זאת במילותיו של חיים גורי -

"כל הערים פתוחות הלילה. אין בצורה ואין חנוטה. אורחים יבואו הלילה ואני אחד מהם. בכל החלונות הולכים ובפתחים אחד אחר אחד סביפי החרטה. מילים רכות עולות לרגל..."

וכאשר לנו, אנחנו כמו תמיד בעמוד בני-חורין, ובשתדל להיות אדונים לגורלנו. להאבק בשיעבוד אדם ובבק, ובעשה הכל, כדי להצדיק את החרות הזאת, שגזרנו על עצמנו, בהיותנו בני אדם חופשיים, שעומדים באומץ מול אי ידיעת הכוונה, ויכולים להתמודד עם הארעיות של הקיים. חג שמח - והרבה אביב לכולנו.

ד ו ד ו

סיכום

שיטה

שריטה

20.3.91

דו"ח ישיבה של ו. החברה -

השתתפו בדיון: שריטה, דודו, שבי, אסף, ראובן מ., נטע, אנגה, גילה, ברברה.

שבי הודיע על התפטרותו.
הסיבות: תיסכול מתמשך מהאופי של הוועדה, צורת התפקוד והתכנים.
לדעתו, אין צורך בוועדה כזאת. שבי אחראי על חלוקת פריטים כגון טלויזיה.
"ברגע שחברים חשבו שהולכים לחלק משהו, התחילו להגיע בקשות מוגזמות, שאי-אפשר לעמוד בהן" הוא אמר. הוא לא רוצה לשרת בוועדה כזאת.
הוא מוסיף: "ועדת חברה צריכה לטפל בבעיות של החברה ושל החברים, אם המזכירות מטפלת בעייתי חברה, אין לוועדה מה לעשות."
גם אנגה מבקשת לסיים. לדעתה שריטה לא הביאה קו פעולה, וגם העובדה שהיא איננה במצאת בבית כל השבוע, לא נותנת אפשרות לנהל את הוועדה.
"נכנסתי לוועדה בהרגשה שאני רוצה לשנות, להוסיף נושאים לצריכה ולטפל בתקנונים. אני מודה שלא הצלחתי."
נטע מוסיפה שאי-אפשר לנהל את הוועדה בלי להיות בבית במשך כל היום וכל יום, כדי לפגוש חברים.

לדעתה ועדת חברה צריכה לטפל בכל דבר שאין בו טיפול במקום אחר.
היא צריכה להיפגש עם בעלי תפקידים ולהחליט במשותף מה לעשות - לבדוק תקנונים ישנים ולתקנם.
ראובן מ. סבור שיש צורך בוועדת חברה. הוא נציג הוועדה בוועדת השיכון, ונותן דוגמה לנושא משותף לשתי הוועדות: ועדת השיכון מכינה את סקר השיפוצים והציוד הנדרש בדירות החברים. אחרי זה ועדת החברה תכין תקנון מתאים.
לפי דעתה של ברברה ועדת החברה מתפזרת על נושאים רבים מדי. קשה לה למצוא מה לעשות ולא טוב לה בוועדה. "חוסר התקציב הוא קיר שאי-אפשר לעבור אותו" היא אומרת.
דודו הזכיר: - אחריות לוקחים - לא מקבלים.
אם אתה לא חלק מהפתרון, אז אתה חלק מהבעיה.
הוא מסכים שהוועדה הזאת לא תפקדה, וחושב שהשאלה "איך רואים אותה" בלמה התקדמת, הוא הוסיף: "אם שריטה חושבת שהעדרותה שלה מהבית לא מאפשרת לה לתפקד, אז היא צריכה לבקש להתחלף".

הוא טוען שהמזכירות לא יכולה להקיף את הנושאים של ועדת החברה. לפי דעתו ועדת החברה היא הוועדה המקשרת בין כל פסקטורים של הקיבוץ, ועליה לבנות את המשותף.
אסף אומר, שכדאי לשאול באסיפה אם החברים רואים צורך בוועדת החברה. "אנחנו בוועדה הזאת לא מצליחים להחליט מה תפקידה של הוועדה". הוא טוען שלא רק תפקידה, אלא גם סמכויותיה של הוועדה אינם מוגדרים.
שריטה, כמרכזת הוועדה, די המומה מהתוצאות הלא מוצלחות של העבודה של שבה.
היא מרגישה שחברים לקחו על עצמם נושאים מסויימים, וטיפלו בהם בנאמנות, לפעמים תוך כדי קשיים אוביקטיביים לא מבוטלים. (ראובן מ. - דירת בופש, שבי - חלוקת פריטים, גילה - פיקוח על תקציבים, נטע - טיפול ביחידים).
יחד עם זה, לא הובלנו את החברה, וזה מורגש בדבריהם של החברי הוועדה.
עצם העובדה שוועדת החברה לא מיוצגת במזכירות הקיבוץ, לא מוסיף ליכולת של הוועדה להיות במקום הכואב בזמן הנכון.

ברגע מסויים היה בראה שדודו מוכן לרכז את ראשי הוועדות לגוף פעיל בפגישות קבועות. זה היה נותן אפשרות בוספת לבנייה משותפת, שממנה היה אפשר למצוא כיווני פעולה נכונים, אבל דבר זה לא התגשם.
נכון, העובדה שמרכזת הוועדה לא היתה בבית, נתנה אולי תרגשה של דבר רנפף ולא מוצק. לכן, בסיכומי של דבר מבקשת שריטה להתחלף, לפני שייגרם יותר בזק.

בסיומם: חברים שגמרו קדנציה (נטע, אנגה, אסף, גילה) ואלה שמרגישים שלא יכולים להמשיך, יוחלפו בהקדם, כדי ששאר הוועדה תוכל להמשיך לתפקד. בשאלה, אם להציע הרכב מצומצם יותר לוועדה, הרגישו רוב החברים, שהוועדה צריכה להמשיך להיות נרחבת - של 6 - 8 חברים.

הדיווח משיבות המזכירות - ועדת הביקורת -
ותהליך קבלת החלטה של ועדת התחבורה ומרכז הממשק.

התבשרנו בדו"ח ישיבת המזכירות מיום 24.3.91 על דיון בערעורו של יוסף חצור על החלטת מרכז הממשק וועדת התחבורה בייחס לרכב-נכה, שהוא קיבל מהממשק לפי החלטה משותפת של ועדת הבריאות וועדת הממשק לפני כ-15 שנה. בדו"ח הנ"ל כתוב שהסיכום של דיון המזכירות התקבל על דעת כל הצדדים - ולא היא, כנראה שהועלו הצעות שונות בדיון, והעניין הוכרע לפי הצבעת רוב בין שלוש הצעות שונות. מן הראוי שנקבל דיווחים על ישיבות מזכירות, המשקפים באמנות יותר את אשר קורה בדיונים באמת.

אין כאן המקום להיכנס לתוכן הערעור, שיוסף הגיש למזכירות, אך חשוב שחברים ידעו על תהליך קבלת החלטה של מרכז הממשק וועדת התחבורה, שנדמה לי שאין לו אח וריע בתולדות קיומה של כפר הנשיא, בקבלת החלטה מאחורי גבו של החבר הנוגע לעניין בלעדית, ללא ידיעתו, בחוסר ההתחשבות וחוסר ההומניות לאור הצרכים המיוחדים, שבייחס אליהם התקבלה החלטת מוסדות הממשק לפני 15 שנה.

מרכז הממשק פנה ליוסף בייחס למכירת רכב-הנכה שלו/של הממשק, על מנת לקנות במקומו אוטו חדש עם נפח מנוע קטן יותר. יוסף נתן את הסכמתו, והגזבר הוציא צ'ק לחברת האוטומובילים לרכישת האוטו החדש. לא היה בכל השיחות הנ"ל אפילו רמז דק שבכוונת מרכז הממשק להפסיק את הצמדת המכונית ליוסף, ולמסור את האוטו החלופי לשימוש החברה כולה.

ועדת התחבורה התכנסה ודבה בעניין, נתחלטה את אשר החליטה מבלי שיוסף או ועדת הבריאות ידעו שיש למישהו עניין לדון בדבר. כאשר ניגש יוסף למוסך להסדיר את שחרור המכונית מן החברה המוכרת, נאמר לו באקראי שוועדת התחבורה החליטה שהאוטו לא יהיה מיועד לו יותר.

לו היתה קיימת ועדת ביקורת, כפי שהוחלט על הקמתה באסיפה בחודש אוגוסט 1990, העניין היה עובל ישירות לטיפול, ובלי ספק אופן קבלת ההחלטה היה מתבטל מיידית, עד שיווצר תהליך תקין, הוגן ומסודר. בהעדר ועדת ביקורת עד כה, פנה יוסף בער-עורו למזכירות.

נקווה שבזכה לבחור בוועדת ביקורת בקרוב, על מנת למנוע תופעות בלוזות כגון זאת, שהיינו עדים לה זה עתה, ונשמור על עשייה נקייה של הדמוקרטיה שלנו.

ש מ ו א ל

יש תקווה!!

בגמר אליפות הארץ בשחייה לגילאים 11 - 14

שהתקיימה בגבעת חיים, השתתפו שלושה נציגים מילדי כפר הנשיא:

במרוד פלמה,

אביב אלמן,

בדב עמית.

נהרי התוצאות: אביב הגיע למקום ה-6, במשחים 200 מ' גב

400 מ' גב

100 מ' חופשי

בדב הגיע למקום 14 ב-100 מ' חופשי

במרוד הגיע למקום ראשון ב-100 מ' חתירה

ומקום שלישי ב-100 מ' גב.

כל הכבוד על המאמצים וההשגים - אנחנו גאים בכם!

יש סיכוי!

מפאת החג והשבוע המקוצר בחלש במידת מה זרם השאילתות, והתעקבו התשובות השבוע, אבל תשובה אחת קיבלנו, ומפרסמים אותה מיד.

ת ע ר ו כ ת "א כ מ ה" בגרמניה

- זנהי התערוכה הגדולה בעולם לציוד ומיכשור לתעשיות הכימיות והתהליכיות (מתקיימת אחת לשלוש שנים בגרמניה). מי שלא יודע, אנו מספקים לתעשיות אילו את עיקר המכירות שלנו בברזים ומפעילים. כמו כן יש החלטה לחדור באופן יותר אינטנסיבי לאירופה.

- אנו מופיעים בתערוכה כמשתתפים - עם הברזים והמפעילים. זוהי תערוכה עצומה לרכבות משתתפים ומבקרים. ארגון התערוכה, והנוכחות בביתן, מצריך צוות של שלושה אנשים - מהיצוא. ראובן ג. - דובר גרמנית, אורי ש. ובני כמוכרים. בתערוכה יבקרו כל הלקוחות שלנו וכמובן יש כוונה לקשור קשרים נוספים - לכן חשובה נוכחות אנשי היצוא.

- בנוסף, אנו שולחים את שני המהנדסים אורי ואמיר, ואת יאיר. הכוונה ללמוד את החידושים בשוק וגם למצוא מוצרים משלימים למוצרים שלנו, שאנחנו נפיץ אותם בשוק המקומי.

תערוכה כזאת מהווה השתלמות מצויינת לגבי כל החידושים והאפשרויות בשוק. בגלל ריכוזי המשתתפים החלטנו על צמצום הוצאות, ומציאת מקומות לינה בצימרים מחוץ לעיר.

י ו ס י כ ץ

מכתב - ממרחקים

9.3.91

יום שבת נכתב אחרי 5.30

לכל החברים במשק הקטן שלי שלום רב! (תמיד רציתי להיות זו שכותבת ממרחקים) אז עברו יותר מ-3 חודשים מאז שנסעתי ולפני רגע גמרתי לקרוא את דברי הכפר של ה-22/2 ושל ה-22/2 (נכון שזה מוזר...) ובא לי החשק לכתוב לכם כמה אתם חסרים לי וכמה המשק/הבית הקטן וחם שלי חסר לי ברגע זה! נכון, לא בכל רגע וישנם המון רגעים שלא, אבל צריך לנצל רגע חשוב זה!

אז ככה קודם כל, אמנם אני פה, ולא שם, מחשבותי היו שם לכל אורך מתקפת הסקאדים ואין מילים בפי להודות לכם שלקחתם את אחותי ומשפחתה שאר הקרובים, אפילו בשעות הקשות ביותר, אל ביתכם ולבכם. אני מספרת לכל האמריקאים פה כמה שאתם נפלאים. נכון לעכשיו (let's hope it stays that way...) דעת הקהל האמריקאית מאוד ויזובית כלפנו בעיקר במדיה.. אני חייבת לאמר ששמחתי שאני פה ולא שם אפילו שהמחשבה שהאנשים הכי יקרים לי נמצאים תחת איום של מלחמת גזים או מי יודע מה יכול להיות גרוע יותר.

קראתי את המאמר של דייב על השינוי ההכרחי שצריך לבוא בענף המזון וכיוון שהייתי מאד קרובה לנושא לפני שנסעתי, עלי לציין שזה מאד מעציב אותי - אני לא רוצה לאמר שהייתי רוצה לבוא ולעזור כי זה לא נכון, אבל הייתי רוצה לבוא ולעזור... (אם אתם מבינים למה כוונתי) אין לי הרבה מה להציע חוץ מזה שצריך בן אדם "משוגע" שיקח את הענף בידיים וישקיע בו קצת אהבה. אני מרשה לעצמי להציע עצות לכל מי ששואל מה פתאום אני מציעה עצות כשאני פה ואתם שם!

אני פה! אני גרה בפילדלפיה ועובדת בתור Nanny ויש לי ראיון עבודה בבית מלון בתור חדרנית (פה הם קוראים לזה - Housekeeper) כי אני צריכה להרוויח הרבה כסף, אז שתי עבודות טובות יותר מאחת. אני מאד אוהבת את העבודה בתור Nanny אני מטפלת בשני ילדים, בן ובת חמודים, חכמים ויפים והעבודה קלה ונעימה, והתורים מאד נחמדים אלי. הם מאד מתעניינים בישראל ובקיבוץ ודי הופתעו לדעת שאנחנו שמענו על המיקרוגל.

אם אתם רוצים לדעת יותר פרטים - איך הגעתי דווקא לפילדלפיה וכך - תשאלו את אבא שלי - לי כבר נשבר לכתוב אותו ספור 100 פעמים! (חוץ מזה אני מתארת לעצמי שערוצי המידע במשק פועלים כרגיל וכולם יודעים עלי יותר ממה שאני יודעת). חוץ מזה? אני רוצה לחסוך מספיק כסף ע"מ לטייל בארה"ב, אולי דרום אמריקה ואירופה ולחזור ארצה עם משהו ביד.

קניתי אוטו - רציתי לספר לכם ע"מ שתקבאו בי. אין לכם (או אולי יש) מושג כמה זה נהדר כשיש אוטו - כל העצמאות והחופש שבא עם זה.

(חוץ מזה החיים נכנסים למסלול כאשר כל יום אני לומדת על עצמי דברים חדשים. אני לומדת לסמוך על עצמי ועל החלטותי, לדעת איך להתנהג עם אנשים, כיוון שאני באיזה צורה חייבת (הם מעסיקים אותי או מארחים אותי או עוזרים לי). איך לשמור על המזג החם, שאני יודעת שבמשק נטה להתפוצץ לפעמים. איך לסמוך על שיקול דעתי בנושא האנשים שאני פוגשת, ופה חייבים לפעול בזהירות רבה, כי יש פה טיפוסים שלא נדע מצרות. אני לומדת לחיות עם הגעגועים לאבא - ואין ספק שאלה הגעגועים הכי קשים עבורי והגעגועים למשפחה ולחברים. עוד דבר שאני מצליחה לעשות הוא להשלים עם אבדן אמא שלי - זה מדהים איך פתאום פה הוא לא עולה בזכרוני כל יום וכמה זכרונות שחשבתי שלעולם לא יחזרו - חוזרים אלי.

נסעתי לראות את הבית הישן שבו גרתי, כשגרנו באמריקה וזו היתה חוויה מנצחת ביותר. כעצם שום דבר לא השתנה והכל היה כמו תמונה שנחרטה בזכרוני, והנה הוצאתי אותה מעטיפה והכל אותו דבר-אותו גודל ואותו צבע, אותו ריח והרגשה-אני מרגישה מאד בבית בארה"ב כאילו השארתי פה ילדה בת 9 וזה ביתה. אל תבינו אותי כאילו שאני חושבת להשאר פה-אלא אם אתחתן עם מליונר-אני מתכוונת לחיות רק בישראל וברצינות-עם כל הח... שיש בארץ והצרות ומלחמות וצבא ושנאה ודתיים-יש בארץ אהבה וחם וערך אמיתי לחיים ואיכות שלא מוצאים בשום מקום אחר (אני חושבת) וזה בסופו של דבר מה שאני מחפשת.

אז איבגה -תרגישי חופשית לתקן שגיאות בדקדוק נטעויות כתיב - העיקר שיש עוד מה לקרוא ב"דברי"!

אז לכל מי ששואל ולמי שאכפת וגם למי שלא אכפת - תדעו שאני חושבת עליכם מדי פעם ואוהבת אתכם מדי פעם והעיקר הבריאות, אז לכולם פורים שמח, פסח - ומה אנמרים בפסח? חג שמח, שבת שלום ולילה טוב.

שלכם אפרת

נ.ב. לדירים בבית שלי - ברוכים הבאים!

523 FINCHLEY RD.
LONDON NW3 7BD

Greening

The Land

חלום ישן קורם עור וגידים ממש בימים אלה - י ע ר ה ב ו נ י ם ד ר ו ר . י ע ר ז ה , על שם ובשם תנועת הנוער העולמית הבונים דרור, הכוללת היום אלפי בני נוער ב - 16 ארצות תבל, יער הבונים דרור הוא חלק מיער יתיר המצוי בין באר שבע לערד ואמור לכלול 35,000 עצים בשלב הראשון של המבצע - עד קיץ 1992 . יער הבונים דרור יהיה מוקד של ביקור, בילוי טיול ועבודה לאלפי חניכי הבונים הפוקדים את ישראל שנה שנה במסגרת התוכניות והמחנות השונים, ותהיה משבצת ירוקה זו עוד אבן במלאכת ישוב ועיבוד האדמה והארץ האחת והיחידה .

אנו פונים בזאת לכל חבר או חברה אשר יש לו מידע (שם. כתובת, טלפון) של חבר/ת הבונים דרור לשעבר ונמצא עדיין בבריטניה - אנא העבר זאת למזכירות, וכך נוכל אנו לפנות ולבקש את עזרתם ותמיכתם בממושו של יער הבונים דרור .

בתודה מראש - מאנדי הוגלין
מ ז כ י ר ה

אמוץ אור
שליח מרכזי

נעימו! ♥

ש י ב ו י ל י ם ב צ ו ר ו ת -

ד נ ר י ת ב ס ו ,

ברוכה השבה!

שמחים עם חזרתך אלינו לעבודה
במזכירות הטכנית.

מ ז כ ל א כ ג ל ס ב ר ג ,

תודה!

עבור עזרתך במשך תקופה ארוכה.

בהצלחה, ב ל ה ה

המזכירות הטכנית

מ״ה ס ב ד ל ר י ה

חברים יקרים!

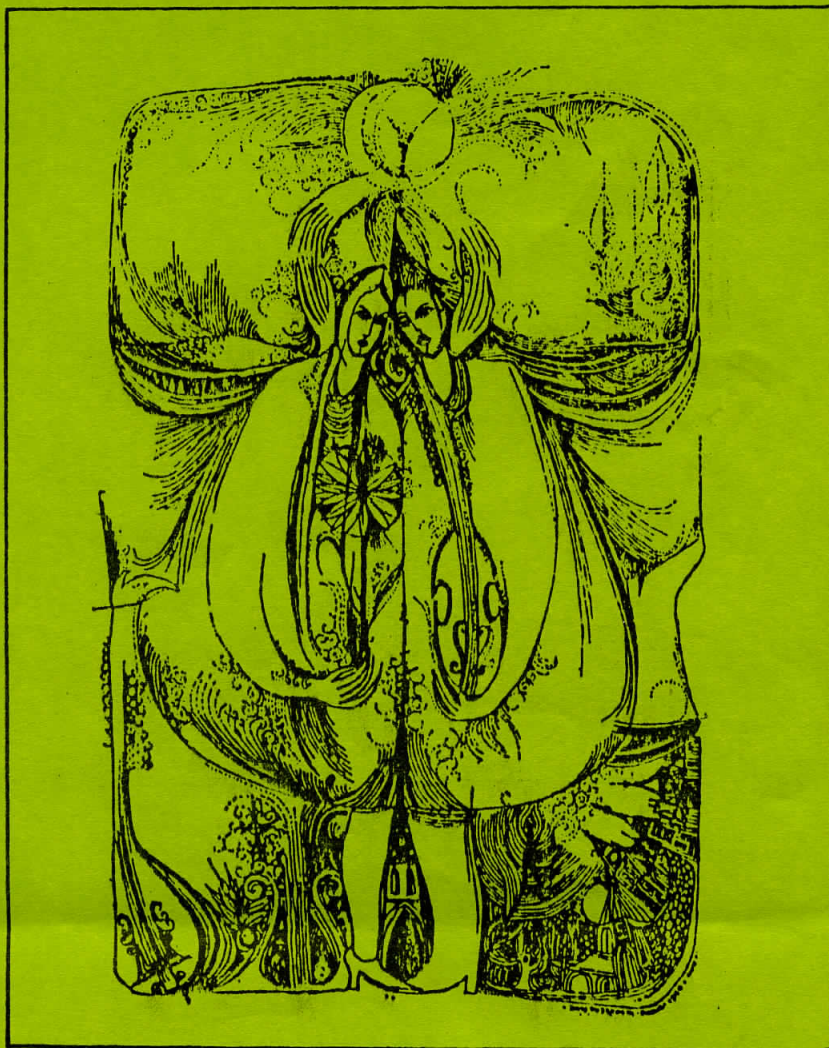
ש ו ב ש י ב ו י ב י מ י ם ב ס ד ל ר י ה ,
(מקווה שבפעם האחרונה)

השעות ישארו: 9.00 - 12.00

ב י מ י ם : א' - ה' - ו'.

איתכם הסליחה.

להתראות, א ל י ב ו ע ה

"זודי לי ואני לו קרועה בשושנים"

...הִרְאֵנִי אֶת מְרַאֲךְ
הַשְּׁמִיעִנִי אֶת קוֹלְךָ
כִּי קוֹלְךָ עָרֵב וּמְרַאֲךָ נְאוּוֹה."

הנכם מוזמנים

**לאהוב את השירים
בערב, שיר השירים"**

**שייתקיים באולם
ביום שישי כ"א ניסן
5.4.91 בשעה 21:30**

כיבוד יוגש כבר משעה 21:00

לחברים שלום,

מרץ חלף.

בחודש מרץ היו לנו שתי תוכניות מבוססות על כשרונות פנימיים לרוב. ובזה תודתי לישראל א', אלקסנדר ומישה - שני רוסים שגרים אצלנו, סומי ברמן מעמיעד, אורח אחד מהמלונות, משה ב'ח, אריק א', יצחק עדר, מיכאל כהן, הרבי, מיכל המאירי, דליה ווגנר, רחל גינת, אריה וולפין והמנחה (פעמיים) חטר וולפין. המון תודות מועדת התרבות. וגם תודה לאפרים שאירגן לנו טיול משפחות נחמד.

באפריל, יום ששי זה, אביטל מכינה ערב שיר השירים. בשבוע אחרי זה תהיה הרצאה. הצד השני של קליטת עליה. "האם עוד יהיה ברית המועצות בשנת 2000." המרצה הוא פרופסור בן-ציון פינצוק, ראש החוג להיסטוריה כללית של אוניברסיטת חיפה ומומחה בהיסטוריה רוסית.

בסוף השבוע של 19 לחודש המקהלה של הגליל העליון מתארחת אצלנו. ז.א. יש לה חזרות ביום ששי אחה"צ ובשבת באולם דרו וחברים מוזמנים לחזרות. כמובן הם יערכו עכורינו קונצרט בליל שבת זה.

ביום ששי 26 באפריל מתחיל שבוע מוזארט. לרגל 200 שנה למותו של הגאון ה הוא משק כפר הנשיא יחיה מוצארט. ביום ששי 26 באפריל חבוא הופעה מבחוץ, "מוצארט בנעלי בית" עם משה בקר ואסתרית ברצן. ההופעה מומלצת ע"י כל אחד שכבר ראה אותה. ביום שבת על המסך הגדול נביט ב"אמדיאוס". יום שני ויום שלישי "דון גיאובני" ו "חליל הקסם". בתוך השבוע הזה מיכי ונירה

מתחננים ויש ל'ג בעמר. שבוע מוצארת מסתיים כבר ב - 3 טאי
בערב גאלה על מוצארת בידי רונה אנגלסברג וג'אק גולן.
אנו מקווים גם שיהיה עוד טיול שבת למשפחות בחודש זה.
חברים, בואו להצגות והופעות. חבל להחמיץ.
להתראות

ג.א. - ע.ג.

מאז כתיבת המכתב הזה נשתנו כמה דברים - נו, הרבות
היא בפעילות מחמדת.

א - הקונצרט של נלי בורלה היה מענוג.

ב - ההרצאה של פרופסור פינצוק נדחתה.

ג - התזמרת הקמרית הקיבוצית תעשה חזרות וקונצרט אצלנו
החודש הזה.

31.3.91

דו"ח ביניים - קבוצה לברור רעיונות לשינוי

(קבוצת אילן ושות')

ברצוננו לדווח על עבודה שנעשתה ע"י צוות של חברים, במשך החודשים האחרונים.

מטרתנו היא לפתוח בתהליך שיביא לגיבוש הצעות ורעיונות שיקדמו את פתרון הבעיות החברתיות, המוסריות ואולי גם הכלכליות המטרידות אותנו, כל זאת תוך שמירה על המסגרת הקיבוצית הקיימת, המוכרת והרצויה לנו!

במשך הדיונים הראשוניים גיבשנו עקרונות יסוד בהם אנו תומכים:

1. המשך קיום הקיבוץ כישוב וחברה שיתופית.
2. המשך קיום משק ואמצעי ייצור משותפים.
3. חיזוק שיויון ערך האדם ע"י מתן תוקף מחודש לדמוקרטיה הכלכלית.
4. אחריות הקיבוץ לקיום החבר היא כוללת.
5. המשך קיום הערבות ההדדית בקיבוץ.

בשלב השני התחלקנו לשתי קבוצות דיון-קבוצה אחת לנושא חברה וקבוצה לנושא עבודה וכלכלה.

להלן דווח על עבודת הצוותים כולל חלק מההצעות שעלו.

עבודה וכלכלה

לאחר דיון קצר החלטנו לדון בנושא עבודה-כלכלה בשלושה שלבים :

1. שלב ראשון: סימון נקודות בעייתיות הנוגעות לנושא.
2. שלב שני: דיון והבהרת "מה לא פועל כיום" לדעתנו.
3. שלב שלישי: סיכום וגיבוש הצעות לשינוי.

העדר מוטיבציה בעבודה

אנחנו טוענים שהבסיס לבעית חוסר המוטיבציה בעבודה איננו נעוץ בחוסר תמורה אישית, אלא בחוסר סיפוק מעצם התפקיד, או מחוסר התאמה בין הכישורים של החבר לכישורים שהתפקיד דורש.

כיוון שכך נסבו רוב דיוננו סביב השאלה איך לתת לחבר יותר חופש בחירה ואיך להגביר את המוטיבציה, תוך שמירה על תפקוד תקין של המשק.

להלן מספר הצעות שעלו :

* יוקם צוות שיחפש תפקידים באזור על מנת להגדיל את מאגר המשרות לשיפור המוטיבציה.

* שאיפה לבחירת מקום עבודה בצורה חופשית כאשר הקריטריון הקובע הוא כסף, כלומר עבודה בחוץ במשכורת גבוהה מ-X, כאשר X הוא עלות החלפת החבר ע"י שכיר.

* הכנסת / הגדלת עבודה שכירה משיקולים כלכליים ובהגבלות מסויימות, למשל אחוז שכירים, הגבלה שבאה למנוע מצב של נדידת עמים כל בוקר.

* מעבר ל-5 ימי עבודה, לנסיון לחצי שנה, ובתנאי שהתפוקה לא תרד. (אפשרות ביצוע - חצי שעה נוספת ביום, וביטול אחת הארוחות.) הכוונה כאן היא להעניק לכל חבר סוף שבוע של יומיים כנהוג ברוב העולם.

המטרה היא שימי א - ה יהיו ימי עבודה מכובדים, קצת ארוכים יותר, ועם מינימום "סידורים" בזמן העבודה. בסוף השבוע יקבל כל אחד יומיים למנוחה, למשפחה ולרגיעה, וכן לסידורים, בריאות וכו'.

* מקורות חוץ

בנסיון למצוא פתרון לבעיית חוסר השוויון שנוצר ע"י חריגה מהנורמות בקיבוץ, עלה הרעיון הבא:

חברים הנהנים ממקור חוץ כלשהו, יהא זה חשבון בנק, ירושה, רכוש (מכונית, דירה וכדומה), ואינם רוצים לוותר על מקור זה יקבלו אפשרות לאזן את המצב ע"י וויתור על זכויות שהקיבוץ מקנה לחבריו, כגון זכאות לימי שמוש ברכב, נסיעות לחו"ל ע"ח הקבוץ, וכו'.

דבר זה יתבצע ע"י שיחות אישיות של המזכיר (או צוות) עם כל חבר ובו יסכמו על מה החבר מוותר.

ע"י כך ניתן ללחץ החברתי (הכלי הקיבוצי היחיד שנוותר לנו) לפעול לצמצום הפערים.

כמו כן נמנע כן צורך להסתיר דברים אלו וכן נמנע רכילות מזיקה והרגשות קשות בין חברים.

אולי צעד זה יגביר את האמון בינינו ואת האמונה בעצמנו בכלל. חשוב להדגיש שהצעה זאת הינה התחלתית וחלקית בלבד והכוונה הכללית היא לפתוח את הנושא לדיון למרות הרגישות.

כמו כן אין הצעה זו באה לתת לגיטימציה ל"מס שפתיים" של חברים בעלי מקורות חוץ כלפי הקיבוץ, אלא לנסות לפרוץ דרך לסגירת הפערים הקיימים.

חברה

צוות חברה עסק בברור רעיונות לשינוי במיגוון תחומים שאינם שייכים לתחום הכלכלי/תעסוקתי.

בשלב ראשון איתרנו 4 תחומים (ללא סדר החשיבות):

- דמוקרטיה חברתית
- קליטה - התחדשות דמוגרפית
- צריכה ותקציבי קיום
- חינוך

בשלב השני החלטנו שהצוות יטפל קודם בתחומים א' ו-ג'. עם זאת, הסכמנו לגבי החשיבות וחיוניות הטיפול בשני התחומים הנוספים, וברצוננו לפרט:

קליטה - התחדשות דמוגרפית. חלק לא קטן מן המבוכה והספקות לגבי עתיד הקבוץ נוגע בשאלה: "מי ישאר לחיות כאן?" או: האם נוצרת כאן חברה שאנשים יבחרו לחיות בה? מהו הבטחון שהזרימה של אוכלוסיה חדשה פנימה תתקיים, כיוון שבלעדיה אנו נידונים להצטמקות וניוון בקצב זה או אחר. חיוני למצוא פתרונות שיתנו, בזמן הזה, תשובות לעתידנו: בנים, צעירים, משפחות, קבוצות נוער, תהליכי הצטרפות למיניהם.

חינוך. אין ויכוח על כך שבתחום זה ה"מערכות" שלנו במשבר עמוק והיום אין ליחיד רמת בטחון סבירה לגבי החינוך שיקבלו ילדיו בעתיד. הבעיה חריפה היום במיוחד בגילאי 18 - 6. בטווח הארוך, השפעת מצב זה על החלטות הפרט עלולות להיות הרסניות.

על תהליך העבודה בצוות:
ניסינו לאתר מוקדים בעייתיים בתחומי החברה, הארגון והצרכנות, ולבחון מה מפריע לנו היום, במערכות הקיימות. לאחר מכן העלינו הצעות לשינוי, שיענו על המצוקה הקיימת.

דמוקרטיה חברתית
"מצוקת המצב הקיים": תחושתנו, שמידת המעורבות בפועל של החברים במערכות הניהול של הקבוצה - קטנה ולא אפקטיבית. יש לחולל שינויים במערכת הדמוקרטית, בתחומים של זרימת מידע, קבלת החלטות ובקרה, כדי לעודד מעורבות גבוהה של מירב החברים בניהול הקבוצה, וליצור תחושה של קבוצה-של-חברים בניגוד ל"קבוצה מול חברים".
עסקנו בנושאים הבאים:

- * האספה, תפקודה ומקומה במערכת הדמוקרטית
- * יחס בין ועדות ליזמת הפרט
- * שיתוף הציבור במידע ובקבלת החלטות
- * פיתוח דרכי הדברות ותקשורת במטרה לאפשר ליבון וחשיפה של בעיות צבוריות קבוציות.

הצעות שעלו במהלך הדיונים:
א. הקמת "מועצה חברתית" כגוף ביניים ייצוגי, בין האספה למוסדות. הרעיון שנוי במחלוקת, ולא נוצרה הסכמה לגביו.
ב. חיוב הועדות להביא בפני הציבור מספר חלופות לבחינה, ולא הצעת-החלטה סופית ל"אישור". שיתוף הציבור בתהליך בחינת ההצעות וההחלטות.

- ג. "קבוצות משימה": אמצעי להמרצת יזמת הפרט לקדם נושאים, בצד ובשילוב עבודת הועדות. (רעיון מיוחד, לא כאן המקום לפרט).
- ד. דרכי תקשורת: טלויזיה בכבלים ו"רתימתה" למטרות הנ"ל (שלוש פעמים כיפק היי לאד ושלופה!!...).

לאחר דיון בהצעות הגענו למסקנה שבדבר הנכון לעשותו לפני המשך פיתוח ההצעות יהיה: סקר יסודי לבדיקת דעות, תחושות וראיית המצב של כלל החברים בנושא: מעורבות החבר בניהול הקבוצה ובתהליכים הדמוקרטיים. על מנת לברר את הקף הפערים בפועל בין המצוי לרצוי לציבור.

צריכה ותקציבי קיום
ראינו צורך להיות "לא מקוריים" ולעסוק בנושא זה, דווקא משום שהוא ממילא על סדר היום, ולמרות שהצעתנו בנידון דומה להפליא להצעות אחרות, נקודת המוצא היא שונה.

- עקרון מנחה בגישה לנושא:
הקבוצה אחראי לקיום החבר. אחריות זו היא כוללת.
בכפוף לעקרון זה, אנו מעוניינים לקדם את המטרות הבאות:
- א. יתר יכולת תמרון בשימוש בכסף.
 - ב. הקטנת החכוך בין הפרט ל"מערכת".
 - ג. יתר אחריות להוצאה הכספית (חסכון).

ההצעה: העברת חלק גדול מתקציב הקיום לשליטת החבר.
בשליטת החברה ישארו תקציבים שבהם חשוב לערוב ישירות לקיומו של הפרט: בריאות, חינוך הילדים, כלכלה, תרבות בסיסית, דיור בסיסי, זכויות סוציאליות.
ההצעה היא להעביר את כל התקציבים, פרט לסעיפים אלה לשליטת הפרט, לאחר בדיקת הכדאיות והיעילות של ההעברה.

עם העברת התקציבים שפורטו לרשות הפרט, יוקם צוות לזיו, שלרשותו קרן מסוימת, שיהווה כתובת לפתרון צרכים בלתי צפויים שאין אפשרות לכסותם במסגרת התקציב האישית.

הערה חשובה:

אחרי מספר רב של פגישות התברר לנו שההצעות האלה לבדן לא הן שתגרומנה לפריצת דרך בחיינו.
יחד עם זאת אנו מדגישים שהצעות אלו ואחרות שיובאו להחלטה תוך התחשבות בהשלכות, יחוללו דינמיקה חברתית ושינוי באוירה שיובילו לבסוף לשינוי וכיוון דרך שיהיו מבוססים על העקרונות שהוצגו בראשית הסקירה.

אין ממשיכים הלאה ?

1. בטווח הקצר אנו רוצים לשכנע את החברה לא לאמץ הצעות שנוגדות את העקרונות שסיכמנו עליהם.

באופן ספציפי אנחנו אומרים:

לא לעבודה בתמורה,

לא למשכורות שונות,

לא לניתוק הכלכלה מהחברה.

2. בקרוב נקיים למעוניינים שיחה פתוחה עם חברים מהצוות.

3. אנחנו מברכים על כל צוות אחר שיקום וינסה להתמודד עם נושא ספציפי או הנושא בכללו.

(ראוי לציין שכולנו הרווחנו הרבה מעצם השתתפותנו בצוות למרות שאנו נשארים עם יותר שאלות מתשובות, ויותר שאלות ממה שהיו לנו כשהתחלנו!)

4. הרעיון של שיתוף בין-קיבוצי נראה לנו שווה חקירה ודיון למרות שלא הספקנו עדיין להכנס לזה לעומק.

לסיכום חשוב לנו להדגיש שאנו רק בתחילת תהליך ושיקח זמן רב עד שנגיע לפתרונות סופיים.

מוטב שנחשוב ונתקדם צעד צעד (בצורה שקולה) מאשר להחליט בצורה פזיזה.

בברכת חברים

צוות עבודה וכלכלה: אורן, גדי, ארוין, זהר, רוי ורענן.
צוות חברה: דליה ואודי, אילן המאירי ושבי.

פברואר 1991

2.4.1991

דו"ח ישיבת מזכירות מיום 31.3.1991

1. המשך דיון בנושא תנאים וקריטריונים הנוגעים לחופשות

המאושרות על ידי המזכירות. בדיון עלו מספר נקודות והצעות על ידי החברים, ולאחר סערת מוחות גדולה הוחלט למנות צוות שיגבש מערכת קריטריונים לחופשה המאושרת על ידי המזכירות. בצוות ישבו - לן וו, ודודיק פוקס מטעם המזכירות, אליהם יצטרפו נציג מועדת בנים ונציג מועדת החבר המבוגר.

2. תכנית השקעות חברה - סוכם שיהיה הסעיף הראשון בישיבה הבאה.

3. עניני אופנועים: המזכירות דנה בפנייתו של החבר משה בן-חיים

שהעלה בפני המזכירות בהומור וברוח טובה שלוש נקודות:

א. לדאוג לכך שהאופנועים לא יסעו על מדרכות הקבוץ.

ב. תיקונים ובנזין יהיו על חשבון בעלי-האופנועים -

ו - ג. שחוקי המדינה יחולו על הרוכבים - וזה כולל קסדות רשיונות לכלים ובטוח.

חברים במזכירות טענו שיש לחלק את הנושא לשניים - הנושא העקרוני, והנושא הבטיחותי, ובכל מקרה יש להיפגש עם חברי החוג לשיחה על כל הנקודות שהעלה משה.

בסיכום שבניסוחו תרם משה מנסיונו הרב סוכם - שהמזכיר יבדוק את מכלול הבעיות היורידיות וכל שאר הנושאים שהועלו בישיבה ויעלה את הנושא לדיון מחדש תוך תקופה סבירה. בזאת תמה הישיבה. ולאחר שאישרו את ההחלטות שהתקבלו במשך הישיבה התפזרו חברי המזכירות לבתיהם לתה של מינחה.

רשם: ד ו ד ו

PARENTS' PAGE

4.4.91

Dear Parents,

The seder itself could have been better but it was lovely seeing all the chaverim and their families sitting together with the usual greeting "Chag Sameach" on everyone's lips. Nobody seems too happy with the 'new' hagada. Perhaps next year..... we can go back to the old one?

Alice Namali's children, Danny and Ora (with Rick) are back for the holiday; Yaeli and Alex Winkler too. Leor Schwartzman is/was here and so were Gidon, Blanche's son, and Danny Chait, Max's son and family. How nice it is to see them all. If only ...

The whole kibbutz trekked up to the Park for the Cutting of the Omer Ceremony. The Park is beautiful. After the very symbolic programme, the children had a great time baking matzot (pitot?).

A very pleasant evening was spent listening to "Memories of Pesach Gone By". Dadosh, Shabbi and Tsila gave some very edifying descriptions of Sedarim they had known.

Hats off to Ruth Ney who scored a big hit at a birthday party in Raanana and now seems to be in great demand to provide entertainment at other parties.

The birthrate has been going up this year, so much so that the Bet Tinokot (Babies' House) has moved to a bigger and hopefully better house. So don't worry if you don't find your great-grandchildren first time round. Just ask someone to point out the new house!

The library would like to thank Ruthy Amit's mother, Mrs. Reznick for the books which she kindly sent from the U.S. and for those which were presented after her arrival.

SHOE REPAIRS: Elinoa (who is just recovering after a Pesach-Spring Cleaning accident) will be in the shoe repair shop on Sunday, Thursday and Friday between the hours of 9.00 a.m. and 12.00 p.m.

Inge will be back next week. In the meantime,

Chag Sameach and Shabat Shalom.

Edna

FRIDAY EVENING 5.4.91 at 21.30 hrs. in our Theatre - an evening of The Song of Songs

Refreshments will be served from 21.00 hrs.

MAZAL TOV

MANY HAPPY RETURNS OF THE DAY TO:-

7.4. Daniella Talberg
Carmel Miller
8.4. Chagai Rifkind
David Yehuda
9.4 Simon Sheingesicht
10.4 Ruth Jackson
Rotem Fuchs
Ettie Whitham
Mr. Yisrael Weiss

MAZAL TOV AND BEST WISHES TO THE CINA FAMILY ON THE
OCCASION OF THE WEDDING OF
C A R M I to J E N N I E on the 12th April
in New Zealand.

TO: Dorit Basso

Welcome back to your old job
in the office.

FROM: Dudu and Bilha
(and the rest of K. Hanassi)

TO: Michal Engelsberg

Many, many thanks for your
wonderful help over the past
months. Good luck and good
Health!!

FROM: Dudu and Bilha
(and the rest of K. Hanassi)

Corrine (Tamir's wife) and baby Ofir are home at last!
We'd like to wish them health and happiness.

עבר
סידע
הנה

